

mehhe rahha temma kotti suhho panna / agga tem-
ma ennese hõbbe karrika piddid nemmad selle nore-
ma kotti suhho pannema / ja se sündis Jöseppi san-
na järrele. Kui hoimiko walge sai / siis lasti
need mehhed ärraminna. Agga kui nemmad weel
liinast kargele ei sanud / lakkitas Jösep tedda / kes
temma koiä ülle olli / nende järrele / kes ütles nen-
de wasto : mikspärrast täskute teie kurja hea eest ?
eks teie polle minno Jöfanda karrikast ennesega
wotnud ? ja need mehhed spannid se kõiäne immels
ja ütlesid : kelle jurest so sullaste seast sedda leitakse /
se peab surrema / ja ka meie tahhame omma isfan-
dale sullastiks jada. Ja se koiä hoidja ütles : olgo
se nüüd nenda teie sannade järrele. Ja nemmad
joudsid ja tõstsid igga üks omma kotti Ma peäle
mahha ja teggi omma kotti lahti. Ja ta hakkas
neid läbbi otjima wannemast noremast sadil / ja se
karrikas leiti Penjamini kottist. Ja nemmad kät-
ristasid ommad rided lõhki / ja iggaüks panni koor-
ma omma eesti selga ja läksid taggasi lifina. Ja
neid widi Jöseppi kotta / kes weel alles seäl olli / ja
nemmad langsid temma ette maui mahha. Ja
Jösep ütles : mis tõ se on / mis teie ollere teinud /
eks teie tea / et ma sedda woiksu pea ärrawata ?
Ja Juda ütles : Mis peame omma isfanoale ütle-
ma ?

ma ? mis peame räkima / ja mis peame enna
gels pannema ? Jummal on so sullaste ülleko-
hut leidnud / wata / ni meie kui se / kelle läest se
karrikas on leitud / jäme omma Jöfandale salla-
stis. Agga Jösep ütles : Ei mitte / waid se mees /
kelle läest se karrikas on leitud / peab mulle salla-
stiks jama / agga teie minge üles rahhoga omma
isfa jure. Sepärrast ehmatas Juda isfearranis
wägga / et ta omma wanna isfa jures selle nore-
ma wanna pärrast olli kärechheks sanud. Ning
ta astus Jöseppi liggi ja ütles : Ma pallun / mo
isfand / et lasje omma sullane ühhe sanna räkida /
ja ärgo süttigo so wihha põlkema so sullase peäle.
Siis ta hakkas laiemalt temma ette juttustama /
kuida se wanna isfa esmalt polegi et tahtnud se
noremä poia nende seltsis lasta ärraminna /
agga nemmad ollid ütelnud : meie ei woi selle
mehhe silmi nähha sada / kui meie norem wend
meiega ei olle ; siis temma se wanna ütelnud :
Teie teate / et minno naene mulle kaks poega il-
male tonud / teine on ärra murtud ehk / et ma ei
sanud tedda ennam nähha / ja nüüd tahhate teie
seddasinnast ka mo silma eest ärrawotta / kui tem-
male peaks äppardust juhtuma / siis sataksite teie
mo hallid juuksed se õnnetusse läbbi hauda. Et
nüüd